

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXX. évf. 11. szám

2017. november

LITURGIKUS „A” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg oldal.)

November

1. MINDSZENTEK (főünnep)

(szöveg 403-407. old., pref.: 406. old.)

5. Évközi 31. vasárnap

(szöveg 319-322. old., pref.: 32-35. old.)

12. Évközi 32. vasárnap

(szöveg 323-326. old., pref.: 32-35. old.)

19. Évközi 33. vasárnap

(szöveg 327-331. old., pref.: 32-35. old.)

26. KRISZTUS KIRÁLY ÜNNEPE

(szöveg 332-338. old., pref.: 335. old.)

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapesten:

✠ **Piarista Gimnázium**
Kápolnája, V. kerület,
Budapest, Piarista utca 1.

november 5., 12., 19. és 26.
vasárnap délután 3 órakor

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órákor?
Miskolc	nov. 12., dec.10	15.00
Pécs	nov.5., dec.3.	14.00
Szombathely	???	15.00
Vác	nov. 21. kedd	16.30
Veszprém	nov.19., dec. 17.	15.00

TUDNIVALÓK

Katolikus Hallássérült Pasztoráció

1052. Budapest, Piarista köz 1.

Tel/fax.: 06 1 266 0529

Ügyfélfogadási időpont:

Hétfő: 15.00-19.00

Kedd-Péntek: 12:00-16:00.

Más időpontban előzetes egyeztetés alapján, a 06 30 523 83 82-es mobilszámon (Lampert Ferenc).

HASZNOS INFORMÁCIÓ

Az egyházi év, a mostani A év november 26-án vasárnap, Krisztus Király ünnepével zárul le. **December 3-án, az Advent első vasárnapján az új egyházi év, B év kezdődik.** Közeleg a karácsony, Jézus születésnapja.

- Ne felejtsetek cserélni a Kis Misekönyvet a B évre!
- Gyónjatok!
- Több jó cselekedetet végezzetek!

Jó lelki készülődést kívánunk!

EVANGÉLIUM

Szent Máté könyvéből (Mt 23, 1-12)

Jézusnak nem tetszett a hiú, erőszakos ember. Jézus ezt elmondta az apostoloknak és a hallgatóknak.

Ezt mondta Jézus: „Mózes igazi tanító volt. Most Mózes helyett az írástudók és a farizeusok tanítanak. Jó tanítást adnak az írástudók és a farizeusok, de nem jó az, amit csinálnak. A farizeusok és az írástudók hiú emberek, azt akarják, hogy mindenki dicsérje őket. Azért mindig feltűnően imádkoznak, hogy az emberek lássák őket. A

zsinagógában mindig az első székre ülnek, és az ünnepi vacsorán is a legjobb helyre ülnek. Így mutatják, hogy ők a legjobbak mindenhol. Az írástudók és a farizeusok azt akarják, hogy az emberek így nevezzék őket: mester, úr.

Ti ne akarjátok azt, hogy az emberek azt mondják nektek: mester vagy úr. Csak egy Mester van, én vagyok az, ti pedig testvérek vagytok. Csak egyetlen Atya van, a mennyei Atya, azért ne mondjátok senkinek azt, hogy >atya<. Csak egyetlen tanítótok van, a Krisztus. Azért ne akarjátok, hogy az emberek azt mondják nektek: tanítóm. Aki magasabb beosztásban van, az szolgáljon a többi embernek. Mondom nektek, hogy a gőgös, büszke emberek szegyenben lesznek az Isten előtt. Az alázatos embereket pedig dicsőségbe emeli az Isten.”

A MI ESEMÉNYEINK

Józsa Miska látogatása

Miska a Hallássérült Pasztoráció egyik kedves tagja, mindannyian szeretjük. Sajnálatos, hogy már évek óta az Idősek Otthonában él, mert most már járásképtelen, ágyhoz kötött beteg.

A Hallássérült Pasztoráció szervezésével, szeptember 29-én, Mihály napján Miskát felkerestük a hallássérült testvérekkel az Otthonban a névnapja alkalmából. Miska kimondhatatlanul boldog volt, amikor meglátott minket. Örömkönyvek is folytak az arcán. Mosolygott, nevetett a beszélgetésünk során. Nagyon hiányzott neki a társaság.

Aki megteheti, hetente legalább egyszer látogassa meg Miskát!

Isten áldása kíséresse Miskát!

(Az Otthon címét Lampert-Szebeli Erzsikétől elkérheti.)
(Lampert-Szebeli Erzsébet)

A Budapest Fény és árnyék című kiállítás

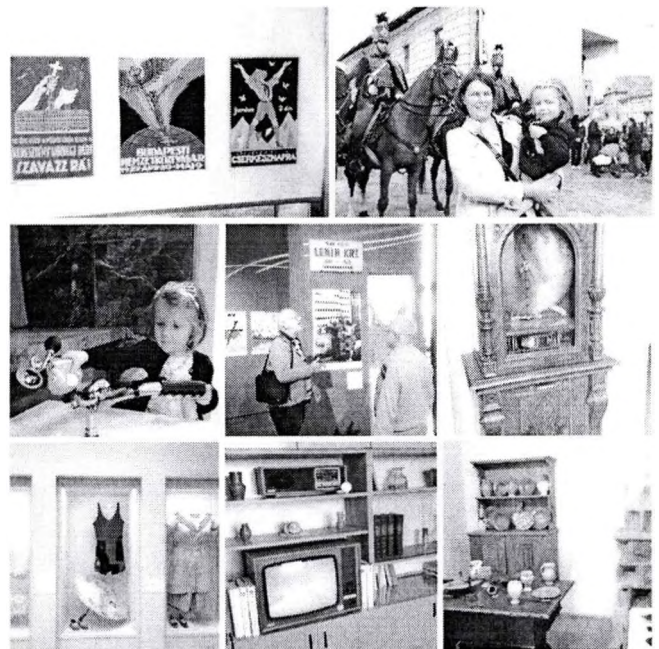
A Hallássérült Pasztoráció szervezésével, október 7-én szombaton délelőtt kis létszámmal mentünk a Budapest Fény és árnyék című kiállításra, aminek a Budai Várban ad otthont a Történeti Múzeum.

A kiállítás a főváros 1000 éves történetéről szól. A kiállítás az időrendet követve, a múzeum legfontosabb műtárgyait felsorakoztatva mutatja be Budapest történetét az antik előzményektől a rendszerváltásig.

Mi csodálattal, vegyes érzélemmel átélhettük az 19-20. századi időrendi eseményeket. Volt olyan, aki mosolygott a retro tárgyakon, volt olyan, aki lelkesen mesélte a saját történeteit. Még azt sem tudtuk, hogy szőlővidék volt a budapesti Rózsadombon, virágzó gazdaság volt középkorban egészen 19. századig, amíg a filoxéravész (fertőző szőlőbetegség, szőlőféreg) el nem pusztította. Kislányom, Zselyke a fehér-fekete televíziót megcsodálta, egy darabig nézte a régi filmet.

Mindannyiunknak tetszett a kiállítás.

(Lampert-Szebeli Erzsébet)

Látogatásunk a Magyar Nemzeti Múzeumban

A múzeumban október 13-án, pénteken néhányan tekintettünk meg kétféle kiállítást: IGE-IDŐK - A reformáció 500 éve című kiállítás és Kereszt-tűzben című kiállítás.

A REFORMÁCIÓ 500 ÉVE

500 esztendeje, 1517-ben Luther Márton fellépésével kezdődött a reformáció, amely gyökeresen megváltoztatta Európa arcát. A reformáció értékei az egyetemes kereszténység kincsei is, az egyetemes kereszténység öröksége pedig az egész emberiségé: a fél évezreddel ezelőtt elindult folyamatok máig hatnak életünk minden területén.

A Magyar Nemzeti Múzeum Ige-Idők kiállítása a magyarországi reformáció történetének folyton változó, összetett viszonyaival ismerteti meg látogatóját, aki egyedülálló, páratlan kincseket láthat. Pl. sokféle, különböző formájú biblia, kelyhek, festmények stb. Az evangélikus vallású, híres emberekről tablókat láthattunk és meglepődve vettük észre az arcképet Cházár András, a váci siketnémák tanintézet megalapítójáról is.

Átléptünk a másik terembe, ahol a Kereszt-tűz című kiállítás volt.

KERESZTÉNYÜLDÖZÉS A KÖZEL-KELETEN (Kereszt-tűzben)

A kiállítás célja, hogy tudományos alapokra helyezve, történetileg és szakmailag alátámasztva felhívja a figyelmet a Közel-Keleten zajló folyamatokra, rámutatasson a helyzet tarthatatlanságára, feltárja az okokat, és felvázolja a következményeket.

Mi meglepettünk fotókat a borzalmas eseményről, lerombolt templomokról.

Szép élménnyel távoztunk a múzeumból.

(Popovics Zoltán)

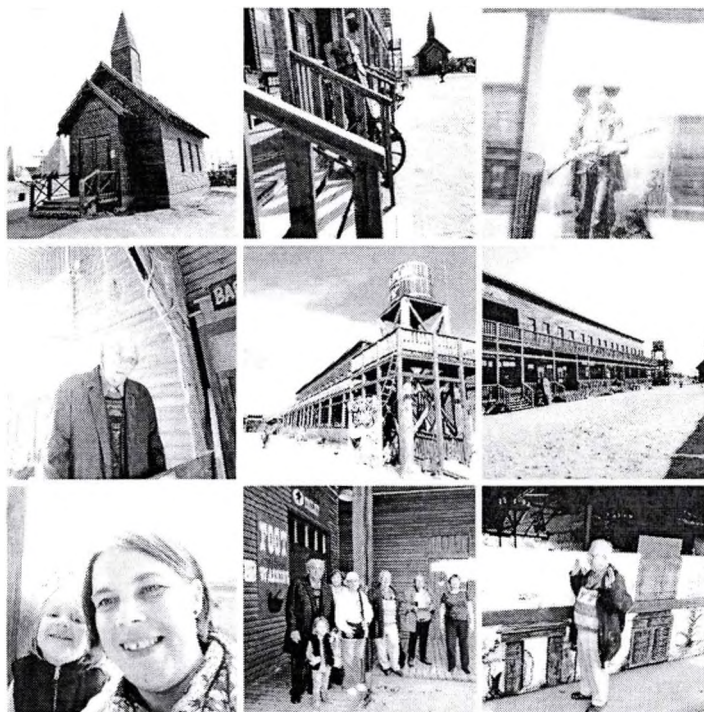
A Westernfaluban jártunk

Október 14-én szombaton a cowboyok életébe, western idejébe csöppentünk vissza. Erre a lehetőséget a Westernfalu-múzeum adta Tordason.

A programok nem voltak, mert a szezon ideje lezárult a hideg időszak miatt, de rendes volt a jegypénztáros, hogy a múzeumba beengedett minket. Ráadásul belépőjegyet sem kellett fizetni.

Elképzelhettük, hogy milyen élete volt az akkori embereknek, azaz cowboyoknak. Bankot, börtönt, templomot, kocsmát, bordélyházat láttunk. Az indiánsátorokat is megmutatták, hogy milyen lehetett belseje, de az az érdekes, hogy a sátor kívülről picinek látszott, belül tágasnak éreztük a helyet. Volt olyan, aki megpróbálta a felakasztást is.

A vidám napot finom ebéddel zártuk le a tordasi étteremben. Mindannyian jól éreztük magunkat a gyönyörű, őszi időknek köszönhetően.

(Lampert-Szebeli Erzsébet)

EGYHÁZI HÍREK

--- magyarkurir.hu ---

Ferenc pápa: Hatalmas ölelés és öröm lesz, amikor találkozunk Jézussal!

Október 11-én Ferenc pápa a remény témakörén belül az éber várakozás fontosságáról elmélkedett a délelőtti általános kihallgatás keretében.

A Szentatya katekézisét teljes terjedelmében közöljük. Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Ma a reménynek azon dimenziójánál szeretnék elidőzni, amely a virrasztó várakozás. A virrasztás témája az Újszövetség egyik vezérfonala. Jézus így biztatja tanítványait: „Legyen derekatok felövezve és lámpásotok meggyújtva! Legyetek olyanok, mint azok, akik várják, mikor tér vissza uruk a menyegzőről, hogy amikor megérkezik és zörget, azonnal ajtót nyithassanak neki!” (Lk 12,35–36). Ebben a Jézus feltámadását követő időben, amikor folyamatosan derűs és aggasztó időszakok váltják egymást, a keresztények sosem kényelmesednek el. Az evangélium azt ajánlja, hogy olyanok legyünk, mint azok a szolgák, akik nem fekszenek le, amíg uruk vissza nem érkezik. Ennek a világnak szüksége van a felelősségünkre, mi pedig azt egészen és szeretettel felvállaljuk. Jézus azt akarja, hogy dolgozó életünk legyen, hogy sosem hagyjunk alább az örködésben, és így minden, Isten adta új napot hálával és ámulattal fogadjunk. Minden reggel egy üres lap, amelyet a keresztény elkezd teleírni jó tettekkel. Jézus megváltó műve már üdvösséget szerzett nekünk, de most még várjuk az ő királyi uralmának teljes megnyilvánulását: amikor végre Isten lesz minden mindenkiben (vö. 1Kor 15,28). A keresztények hitében semmi sem biztosabb ennél a „találkozónál”, ennél az Úrral való találkozásnál, amikor ő eljön. És amikor elérkezik az a nap, mi, keresztények olyanok akarunk lenni, mint a szolgák, akik felövezett derékkal és meggyújtott lámpással töltötték az éjszakát: készen kell állnunk az érkező üdvösségre, készen kell állnunk a találkozásra! Gondoltatok már arra, milyen lesz, amikor találkozunk majd Jézussal, amikor eljön? Egy hatalmas ölelés lesz, hatalmas, nagy öröm! Úgy kell élnünk, hogy várjuk ezt a találkozást!

A keresztény nem unalomra teremtett, hanem türelemre. Tudja, hogy a szürke hétköznapi egyhangúságában is ott rejtőzik a kegyelem misztériuma. Vannak emberek, akik kitartó szeretetükkel kutakhoz hasonlóak, melyek öntözik a szikkadt földet. Semmi sem történik hiába, és a keresztény ember számára nincs olyan élethelyzet, amely teljesen ellenállna a szeretetnek. Egyetlen éjszaka sem olyan hosszú, hogy elfeledtesse a hajnal

örömét. És minél sötétebb az éjszaka, annál közelebb a hajnal. Ha egységben maradunk Jézussal, a nehéz pillanatok hidege nem bénít meg minket; és ha az egész világ is a remény ellen prédikálna, ha azt mondaná, hogy a jövő csak sötét fellegeket hoz, a keresztény tudja, hogy abban a jövőben ott van az Úr visszatérése. Hogy ez mikor lesz, azt senki sem tudja, de annak gondolata, hogy történelmünk végén az irgalmas Jézus vár ránk, elég ahhoz, hogy bízzunk, és ne átkozzuk az életet. Minden megmenekül! Minden! Szenvedni fogunk, lesznek órák, amelyek haragot és méltatlankodást váltanak ki belőlünk, de az édes és erős emlékezés Krisztusra elűzi annak kísértését, hogy azt gondoljuk: ez az élet elhibázott.

Miután megismertük Jézust, már nem tehetünk mást, mint hogy bizalommal és reménnyel fürkésszük a történelmet. Jézus olyan, mint egy ház, mi benne vagyunk, és e ház ablakából nézzük a világot. Következésképpen ne zárkózzunk újra önmagunkba, ne sírjunk vissza mélabúval a fényesnek látott múltat, hanem nézzünk mindig előre, egy olyan jövőbe, amely sosem csak a mi kezünk műve, hanem mindenekelőtt a gondviselő Isten állandó törődéséé! Minden, ami sötét, egy napon világossá válik!

Gondoljunk arra, hogy Isten sosem hazudtolja meg magát. Soha! Isten sosem okoz csalódást! Az ő ránk vonatkozó akarata nem ködös, hanem egy világosan megfogalmazott üdvösségterv: „Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és eljusson az igazság ismeretére” (1Tim 2,4). Ezért nem adjuk meg magunkat pesszimistán az események folyásának, mintha a történelem olyan lenne, mint egy irányíthatatlanná vált vonat. A belenyugvás nem keresztény erény. Ahogyan az sem keresztényhez illő, hogy megvonjuk a vállunkat vagy leszegjük a fejünket a számunkra elkerülhetetlennek tűnő sors előtt.

Aki reményt visz a világba, az sosem beletörődő ember. Jézus azt ajánlja, hogy ne ölbe tett kézzel várjuk: „Boldog azok a szolgák, akiket uruk megérkezésekor ébren talál” (Lk 12,37). A békének nincs olyan építője, aki nem veszélyezteteti személyes békéjét, amikor felvállalja mások problémáit. A beletörődő ember nem békeépítő, hanem lusta, kényelemszerető ember. A keresztény viszont békeépítő, amikor kockáztat, amikor mer kockázatot vállalni azért, hogy elvigye a jót, azt a jót, amit Jézus adott nekünk, amit kincsként adott nekünk.

Életünk minden napján ismételjük meg a fohászt, amelyet az első tanítványok a maguk arám nyelvén a Marana tha szavakkal fejeztek ki, és amelyet ott találunk a Biblia utolsó versében: „Jöjj el, Úr Jézus!” (Jel

22,20)! Ez minden keresztény egzisztencia refrénje: világunkban semmi másra nincs szükségünk, csak Krisztus simogatására. Micsoda kegyelem, ha az imában, életünk nehéz napjaiban meghalljuk az ő hangját, ő ugyanis válaszol nekünk és biztosít minket: „Igen, hamarosan eljövök!” (Jel 22,20).

Imádságos megemlékezés Székesfehérváron

Közös imádsággal emlékeztek Spányi Antal megyéspüspök hívására a történelmi egyházak képviselői Székesfehérváron az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseire a székesegyház oldalánál álló emlékkeresztnél.

Október 23-a nekünk, magyaroknak a legszentebb ünnepünk március 15-e mellett. Az 1956-os forradalom az emberi méltóság forradalma volt. Egy éveken át porig alázott, évezredes értékrendjétől, lelki kapaszkodóitól intézményesen megfosztott, lefasisztázott, lekulákozott, klerikális reakciónak gúnyolt, szellemi gyermekként, alattvalóként kezelt nemzet törött derékkal felegyenesedett, és büszkén tekintve kínzó szemébe bátran felvette a harcot. Benzines palackokkal és kézi fegyverekkel indult ez a nép a szovjet tankok és az ÁVH-s géppisztolyok ellen – emlékeztetett Laczkó Gábor igazgató. (...)

Laczkó Gábor idézte Albert Camus Nobel-díjas francia író, filozófust is, aki kiált országunkért, és a magyar forradalom nagy tisztelője volt. A *magyarok vére* című írásában olvashatjuk: „A legázolt, bilincsbe vert Magyarország többet tett a szabadságért és igazságért, mint bármelyik nép a világon az elmúlt húsz esztendőben. Ahhoz, hogy ezt a történelmi leckét megértse a fülét betömő, szemét eltakaró nyugati társadalom, sok magyar vérnek kellett elhullnia – s ez a vérfolyam most már alvad az emlékezetben. A magára maradt Európában csak úgy maradhatunk hívek Magyarországhoz, ha soha és sehol el nem áruljuk, amiért a magyar harcosok életüket adták, és soha, sehol – még közvetve sem – igazoljuk a gyilkosokat.”

Az igazgató végül egy sárga rózsát helyezett el a hősök emléktáblája előtt, arra biztatva, ne feledkezzünk el történelmi felelősségünkről, hogy gyermekeinkbe plántáljuk az örök igazságot: „Mai szabadságunk olyan virág, amelynek gyökerét az '56-os hősök és mártírok vére öntözte; kérlelhetetlen hazaszeretetük révén nyílt gyönyörű sárga rózsává.”

Az ünnepségen Spányi Antal püspök a hagyománynak megfelelően az emlékkeresztnél könyörgött azokért, akik életüket adták hazánk szabadságáért – „kapjanak megnyugvást az örök békeesség honában”. Ezt követően Fehér Károly ny. evangélikus esperes, majd Szűcs Zsolt református segédlelkész, végül Révész Lajos baptista

lelkész imádkoztak az 1956-os forradalom és szabadságharc áldozataiért.

Az ünnepség végén az áldozatok emlékére koszorúkat helyeztek el, együttérzésüket és tiszteletüket kifejezve a történelmi egyházak képviselői, a közéleti vezetők, valamint civil szervezetek és emlékező hozzátartozók.

{...}

Imaestet a tiszta szerelemért

Közel háromszáz középiskolás diák gyűlt össze október 17-én a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye közoktatási intézményeiből a debreceni Szent Anna-székesegyházban, hogy együtt gondolkozzanak a tiszta szerelemről. (...)

Nagy Edit főiskolai docens, pszichológus *Lépésformák egymás felé* című előadásában először a fogyasztói társadalom negatív hatásairól beszélt. Mint mondta a fogyasztói társadalom boldogtalanná teszi az embereket – célja, hogy a boldogtalan ember múlt örömpótlékokat keresve még többet vásároljon.

Manapság olyan uniformizált, metroszexuálissá vált világban élünk, ahol még a férfi és nő közötti biológiai különbségek is eltűnnek. Ez a világ nem emberpárti, nem hűségpárti és nem szerelempárti, csak az egoról szól. (...)

– *Isten ezt a világot szépnek teremtette, és benne az embert az Ő képmására. Tudnunk kell, hogy bennünk van az a szépség, amely a test, lélek, szellem egységéből születik – fogalmazott. – Mikor jön át ez a szépség? Ha elhisszük ezt magunkról. Az az igazán szép, akinek van kisugárzása. Ez pedig nem más, mint a hit, az önbizalom, a boldogság, önmagukkal szembeni elégedettség megnyilvánulása.*

A jelen lévő fiatalok az imaest további részében Palánki Ferenc megyéspüspökkel ünnepeltek szentmisét. A főpásztor elmélkedésében megerősítette a fiatalokat abban, amit az előadásban is hallottak, miszerint akkor lesznek igazán boldogok, ha számukra elsősorban a másik ember boldogsága fontos. Gondolatait két szentírási idézetre fűzte fel: „Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják az Istent” (Mt 5,8); „Nagy gonddal őrizd a szívedet, mert hiszen belőle indul ki az élet” (Péld 4,23).

A tiszta szívű ember meglátja Istent, és ha nagy gonddal őrizi a szívét, akkor az az élet forrásává válhat mások számára. Jézus Krisztus nekünk ajándékozta saját magát, az ő kegyelmét és erejét, az ő boldogságát, és rá akar vezetni bennünket az igazi szeretetre, boldogságra. Hisszük e ezt? Mindig, minden korszakban nehéz volt az élet. Nem mindegy, hogyan élünk. Aki Isten törvénye szerint él, eljut a céljához, az élet teljességéhez – tanította Palánki Ferenc.

Majd a bűn és az életszentség kontrasztját állította a fiatalok elé, rámutatva, a bűn nagyon vonzó, az életszentség viszont unalmasnak tűnhet – azonban a bűnt büntudat, szorongás, önvád követi, az életszentséget pedig tisztaság és boldogság.

Isten törvénye nem elvenni akar, hanem ajándékoz és kijelöli az utat, ahol boldogok lehetünk. Távlatokban kell gondolkodni, nem csak pillanatokban. Az életen nem túl kell lenni, hanem élni kell, úgy lesz szeretetben teljes. Akkor találok meg a boldogságomat, ha a másik emberét keresem, és akkor megtalálom a másikat és önmagamat is – fogalmazott a főpásztor.

Végül a házasságról szólva hangsúlyozta, Isten ajándékozó jóságát kell felfedezni a házasságban is, amelyet Jézus Krisztus szentségi rangra emelt. „Ez azt jelenti, hogy mindennap kegyelmet ad, hogy a házastárs a másikért tudjon élni. Ha ezt megértjük, felfogjuk, azt is megértjük, hogy a másik embert, aki ajándék, el kell fogadni, de csak az Isten rendje szerint. Nincs próbaházasság, mert elsőre kell jól élni, jól hivatást választani, jól párt, házaspárt választani. Elsőre kell jól szeretni és jól meghalni, mert akkor jutunk el a végcélunkhoz.”

A Fatimai Szűzanya szobra vándorol

Újabb kezdeményezés indul a pozsonyi magyarok körében: otthonukba fogadhatják a Szűzanya

vándorszobrát, amelyet vasárnaponként ad tovább az egyik család a másiknak. A vándorszoborral együtt imafüzet is kerül a családokhoz, ennek bevezetőjében Molnár Tamás, a közösség lelkipásztora így ír: „Útjára indítottuk pozsonyi magyar katolikus közösségünkben a Fatimai Szűzanya vándorszobrát. Tesszük ezt a portugáliai Mária-jelenések centenáriumának évében. Hasonlóképpen, mint az irgalmasság rendkívüli szentévében az irgalmas Jézust ábrázoló kép hétről hétre más családba, otthonba érkezett és kínált alkalmat a különös odafigyelésre a közösségért és annak egyes imaszándékaiért felajánlott imára..., most is szeretnénk, ha e vándorszobor minden héten másnál, másoknál találna szívélyes fogadtatásra, otthonra. Múlt évben Isten irgalmáról, az irgalmasság gyakorlásáról elmélkedhettünk, idén a helyes Mária-tiszteletben szeretnénk jobban elmélyülni.

Kerüljön e szobor méltó helyre a családi otthonban. Legyen az egész hét folyamán a figyelem középpontjában. Esetleg virágot, gyertyát is helyezhetnek elé. Találjanak mindennap időt a közelében időzni. Imádkozzanak együtt is a Szűzanya szobra körül összegyűlve. Elvégezhetik a rózsafüzért, olvashatnak a Szentírásból, beszélgethetnek egymással a Mária-tiszteletről, személyes tapasztalataikról és lelki élményeikről, esetleges múltbeli Mária-kegyhelyeket felkereső zárandoklataikról...”

ÜNNEP

MINDSZENTEK ÜNNEPE

(november 1.)

A Keleti egyházban már a 4. században minden szentnek volt egy közös ünnepe. A bizánci szertartásban közvetlenül pünkösd után ünnepelték. Galliában a 8. században kezdték el ünnepelni november 1-én, és a 9. században Rómában is bevezették.

Nemcsak azokat a szenteket ünnepeljük, akiket a földön boldoggá szenteltek vagy szentté avattak, hanem azokat a szenteket is tiszteljük, akiket nem ismerünk, akik a mennyországban vannak, hogy a földi életükben végtelenül hűségesek voltak Istenhez, megmutatták az isteni szeretetet. A szentek mindenkit megtanítanak Krisztus követésére, saját életpéldájukon keresztül.

Mindnyájunkat arra kérnek: ne méregessünk, ne okoskodjunk. Vessük életünket a minket mindig látó mennyei Atya karjaiba! Nem fogjuk megbánni, hogy odaadtuk magunkat a Szeretetnek!

Istennek minden szentjei, ebben legyetek segítségünkre!

KARÁCSONYI MEGHÍVÓ

2017. december 26-án kedden 10.30-kor a karácsonyi szentmise kezdődik a Piarista Kápolnában.

Kedves Hallássérült Testvéreim,
Erdő Péter bíboros atyával együtt örömmel
ünnepeljük Karácsonyt, Jézus Krisztus születésnapját.

Mindenkit szeretettel várunk Budapestről
és vidékről is!

Cím: Piarista Gimnázium, II. emeleti Kápolna,
Budapest, V. kerület, Piarista utca 1.

